

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 863/2024
29.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Ђурица, Весне Мاستиловић, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца “CD HIS“ д.о.о. Ниш, чији је пуномоћник Стефан Костић, адвокат из ... , против тужених: 1. „Метал галант градња“ д.о.о. Лесковац, чији је пуномоћник Милош Симеуновић, адвокат из ... и 2. Привредно друштво за изградњу стамбених и нестамбених зграда „Пројектградња“ д.о.о. Ниш, ради утврђења, одлучујући о ревизији првотуженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 2523/24 од 21.05.2024. године, у седници већа одржаној дана 29.05.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији првотуженог.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија првотуженог изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 2523/24 од 21.05.2024. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 2523/24 од 21.05.2024. године, потврђена је пресуда Привредног суда у Нишу П 900/22 од 27.02.2024. године, којом је усвојен тужбени захтев тужиоца према туженима, па је утврђено да је ништав уговор о купопродаји непокретности закључен између првотуженог и друготуженог, оверен пред јавним бележником Драганом Николићем из Ниша под бројем ... од 18.06.2021. године и да исти не производи правно дејство, утврђено је да је ништав уговор о купопродаји непокретности закључен између првотуженог и друготуженог оверен пред јавним бележником Драганом Николићем из Ниша под бројем ... од 23.09.2021. године и да исти не производи правно дејство и обавезани су првотужени и друготужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 79.800,00 динара.

Против другостепене пресуде првотужени је изјавио благовремену ревизију са позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

У одговору на ревизију тужилац је оспорио ревизијске наводе.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене

материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Према разлозима нижестепених судова, спорни уговори о купопродаји непокретности закључени између тужених противни су начелима прописаних одредбом члана 12, 13. став 1. и 16. Закона о облигационим односима, имајући у виду да су имали недопуштен основ сходно члану 51. став 2. Закона о облигационим односима са циљем да се непокретна имовина друготуженог без накнаде пренесе првотуженом, ради онемогућавања поверилаца друготуженог да се наплате из истих, а управо су потраживања поверилаца довела до блокаде која је била на снази у време закључења спорних уговора. Чињеница да су уговори о купопродаји непокретности закључени у време када је рачун друготуженог, као дужника, био у блокади не утиче на њихову пуноважност, ако таквим начином измирења обавеза нису оштећена трећа лица као повериоци који имају приоритет у наплати са рачуна првотуженог као дужника у поступку принудне наплате. Тужилац је имао потраживање према друготуженом које није могао да наплати из купопродајне цене јер је извршена компензација, као и остали извршни повериоци. Првотужени се приликом закључења предметних уговора са друготуженим понашао супротно члану 5. став 1. Закона о обављању плаћања правних лица, предузетника и физичких лица која не обављају делатност, те су уговори закључени супротно прописаној забрани и противни принудним прописима, сходно члану 103. став 1. Закона о облигационим односима.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије тужиоца, изјављене на основу члана 404. ЗПП, Врховни суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе, разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права, све имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване нижестепене одлуке. Насупрот томе, нижестепеним одлукама одлучено је о захтеву тужиоца и то на начин који је у складу са актуелном судском праксом и правним схватањима Врховног суда. Ревизијски наводи првотуженог не представљају правно релевантни основ за изјављивање ревизије из одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, већ његово тумачење примене релеватних норми поводом захтева о којем је одлучено. Посебна ревизија служи као изузетно и крајње правно средство, чији циљ није да се преиспитују правноснажне пресуде сходно појединостима конкретног случаја, већ да се кроз конкретни случај реши питање од посебног (ширег) интереса, а које се може подвести под један од основа из 404. став 1. Закона о парничном поступку. Наведено у овом поступку није случај. Ревидент у прилог својим наводима о потреби уједначавања судске праксе, не указује на супротне правноснажне или ревизијске одлуке у истој или сличној чињенично правој ситуацији, што би било од значаја за уједначавање судске праксе.

Зато је на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку одлучено као у првом ставу изреке овог решења.

Чланом 413. Закона о парничном поступку прописано је да ће неблаговремену, непотпуну, или недозвољену ревизију одбацити Врховни суд решењем, ако то, у границама својих овлашћења (члан 410.), није учинио првостепени суд.

Одредбом члана 485. Закона о парничном поступку је прописано да ревизија у привредним споровима није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 100.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 28.12.2022. године. Вредност предмета спора износи 10.000,00 динара.

Како наведена вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 100.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења иницијалног акта то ревизија првотуженог није дозвољена.

На основу изложеног, применом члана 413. Закона о парничном поступку, ревизија првотуженог је одбачена, као недозвољена, у ставу другом изреке решења.

Председник већа - судија
Татјана Матковић Стефановић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић